

Doorbraak zevenkampsters berust niet alleen op toeval

Atletiek WK Osaka

► Meerkamp past bij Nederlandse mentaliteit.

► Drie deelnemers bij WK.

Van onze verslaggever
Mark van Driel

OSAKA Nog voor de Nederlandse zevenkampsters in Osaka een meter hebben gelopen, geworpen of gesprongen, zijn ze verzekerd van een unieke plaats in de WK-historie. Niet eerder deden drie Nederlandse atleten of atletes mee aan hetzelfde onderdeel.

Het had nog indrukwekkender gekund, als de WK-reglementen geen limiet aan het aantal deelnemers hadden gesteld. Naast Karin Ruckstuhl, Jolanda Keizer en Yvonne Wisse voldeed ook Laurien Hoos aan de kwalificatie-eis. Daarmee schaarde Nederland zich bij een illustre gezelschap. Alleen erkende grootmachten Amerika en Duitsland hebben ook vier zevenkampsters van wereldniveau.

'Het is een geweldig lijstje om in te staan', vindt bondscoach meerkamp Ronald Vetter. 'Helemaal als je bedenkt dat ons lijstje persoonlijke records beter is dan dat van de Amerikanen.'

In medailles zal de opmerkelijke opmars van het kwartet zich niet meteen vertalen. Ruckstuhl, die Nederland vorig jaar de eerste zevenkampmedaille bezorgde bij de EK, komt op grond van haar eerdere prestaties als enige in aanmerking voor een podiumplaats. Maar ze heeft last van een enkelblessure. Die hindert haar vooral bij het hoogspringen, een belangrijk onderdeel van haar meerkamp.

Maar ook zonder medailles blijven de prestaties van het viertal opvallend. Keizer, Wisse en Hoos, die dit weekeinde in Woerden meedoet aan een zevenkamp, zijn jong en veelbelovend. Ze spiegelen zich aan het succes van Ruckstuhl en geloven dat ze ook de wereldtop kunnen bereiken. 'We jagen elkaar op', meent Keizer (22).

De doorbraak van de zevenkampsters, die in Osaka samen de gehele vrouwenequipe vormen, is voor een deel toeval. 'Ineens zijn er een paar meiden met talent op hetzelfde moment. Dat is geluk', erkent Vetter. Maar hun keuze voor topsport is volgens de bondscoach gemaakt op rationele gronden. 'In Nederland wordt de cultuur voor topatletiek steeds beter.'

Sinds ruim een jaar is er, mede dankzij de steun van NOC*NSF, meer geld vrijgekomen voor coaches. De trainingsfaciliteiten zijn verbeterd. Op topsportcentrum Papendal is een indoorbaan gekomen. Bovendien worden atleten in de gelegenheid gesteld op Papendal te wonen, waardoor ze beter in staat zijn topsport te bedrijven.

'Ze maken de keus om voor topsport te gaan', zegt Vetter. 'Ze doen wat de concurrentie doet: ze gaan fulltime of bijna fulltime aan de slag met de sport.'

Dat Nederlandse atletes zich onderscheiden op de zevenkamp, in plaats van op individuele nummers, heeft volgens Vetter dieperliggende, culturele oorzaken. Bij atletiekverenigingen worden kinderen breed opgeleid. De basisgedachte is dat sporten gezond moet zijn. Atletiek heeft het karakter van bewegingsonderwijs.

Maar de meerkamp sluit ook aan bij de algemene Nederlandse cultuur. Vetter: 'Wij zijn toch een land

van de middelmaat, zou ik haast zeggen. Je kunt het ook veelzijdigheid noemen. In die zin past de meerkamp bij onze mentaliteit.'

Bovendien geldt het beoefenen van atletiek in Nederland, anders dan bijvoorbeeld in Amerika, als een vorm van zelfontplooiing. De weg van de geleidelijkheid is meestal de beste om de verschillende disciplines onder de knie te krijgen, zonder ernstige blessures op te lopen. Voor het geld begint niemand aan een loopbaan als zevenkampster.

In Amerika, dat bukt van het talent op individuele onderdelen, is de atletiek veel meer gericht om het verwerven van snel succes. Aan de universiteiten moeten atleten presteren om hun sportbeurzen te behouden. Na de studie is een profbestaan veel gemakkelijker op te bouwen op een individueel onderdeel. Zevenkampsters kunnen aan maximaal drie wedstrijden per jaar meedoen, waardoor de inkomsten beperkt zullen blijven.

'In Amerika heeft de zevenkamp minder status', zegt Ruckstuhl. 'Specialiseren is er de natuurlijke weg. Misschien missen ze ook de kennis. Bij ons is die er wel, net als in Duitsland en Engeland. De meerkamp is toch vooral een Europees nummer.'

Of Nederland zich permanent tussen de grootmachten van de meerkamp kan voegen, durft Vetter niet te voorspellen. Nederlandse atletes beschikken in zijn algemeenheid over de fysieke kenmerken die nuttig zijn in de meerkamp: ze zijn relatief lang en motorisch redelijk ontwikkeld. Maar er staan geen tientallen talenten te dringen. Hooguit twee of drie. Vetter: 'We moeten zuinig zijn op wat we hebben.'